

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 24Cb/181/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314204320
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Bartek
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1314204320.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudcom JUDr. Ivanom Bartekom, v právnej veci navrhovateľa: KARPATY plus, s.r.o., IČO: 34 144 943, so sídlom Železničná 56, 903 01 Senec, v konaní zast. JUDr. Pavlom Polakovičom, bytom Cajlanská 82, Pezinok, proti odporcovi: e-Net, s.r.o., IČO: 35 860 413, so sídlom Lichnerova 35, 903 01 Senec, v konaní zast. Mgr. Marošom Nešťákom, advokátom z AKMN s.r.o., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, o zaplatenie 16.065,74 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi, k rukám jeho právneho zástupcu, náhradu trov konania vo výške 2.540,56 eur, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia vo výške 1.577,06 eur a iných trov konania vo výške 963,50 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 19.2.2014 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 16.065,74 eur s 8%-ným úrokom z omeškania od 10.2.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 6.11.2006 uzavrel s odporcom zmluvu o nájme strechy obilného sila v areáli Senec - Železničná 56, a dňa 11.8.2008 aj dodatok č. 1 k tejto zmluve. V zmysle zmluvy a dodatku č. 1 vyúčtoval odporcovi faktúrou č. OF 314030 zo dňa 31.1.2014 sumu 16.065,74 eur, splatnú dňa 6.2.2014, za služby spojené s prenájmom priestorov. Odporca mu nič neuhradil, preto je mu dlžný sumu 16.065,74 eur spolu s úrokom.

Odporca uplatnenú pohľadávku popieral čo do dôvodu aj výšky s odôvodnením, že je vykonštruovaná. Uviedol, že s navrhovateľom uzavrel dňa 11.8.2008 dodatok č. 1, ale jeho obsah je iný ako obsah dodatku č. 1, ktorý súdu predložil navrhovateľ. Podľa článku 2.1 dodatku č. 1 uzavretého dňa 11.8.2008 bola dohodnutá výška nájomného 1,- Sk, po prepočte 0,03 eur, ktorá mala byť fakturovaná ročne. V zmysle uvedeného strany aj skutočne postupovali, navrhovateľ vystavoval odporcovi faktúry za nájomné vo výške 0,03 eur a odporca ich riadne platil. Obchodná spolupráca strán bola totiž vzájomná, spočívala v prenajímaní časti nehnuteľnosti podľa zmluvy o nájme a dodatku č. 1 a na druhej strane odporca dodával navrhovateľovi služby verejnej elektronickej komunikačnej siete. Koncom roka 2013 nastali medzi stranami nezhody. Odporca preto požiadal navrhovateľa o ukončenie zmluvného vzťahu alebo o postúpenie práv a povinností z nájomnej zmluvy na spoločnosť KALIENT s.r.o., ktorá mala záujem odkúpiť od odporcu technológie umiestnené na streche. Z dôvodu, že budúci vzťah medzi navrhovateľom a spoločnosťou KALIENT s.r.o. nemal byť založený na vzájomnom plnení, navrhovateľ navrhol uzavrieť dodatok č. 1 s trhovým nájomným, aby sa vo vzťahu k novému nájomcovi nedostal do zlej obchodnej pozície. Odporca s tým súhlasil s podmienkou, že aj cena jeho protislužieb sa formálne zvýši dodatkami, aby zostal zachovaný princíp vzájomných plnení. Na dohodnutom stretnutí navrhovateľ nechal odporcu

podpísať najskôr predložený dodatok č. 1, teda ten, na ktorom si teraz navrhovateľ zakladá svoj uplatnený nárok, no ostatné doklady už bez akéhokoľvek vecného zdôvodnenia odmietol podpísať a vykázal odporcu zo svojich priestorov. Podľa odporcu je preto dodatok č. 1 predložený navrhovateľom neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Jeho uzavretie je výsledkom konania, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, ktoré navrhovateľ zrejme vopred pripravoval ako lesť na odporcovi. Navrhovateľ svojim konaním uplatňuje výkon práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. S odstupom času je odporca názoru, že navrhovateľ konal úmyselne a účelovo a umelo si vytvoril pohľadávku. Zo strany navrhovateľa ide o zneužitie práva a takýto výkon práva nemôže podľa § 265 Obchodného zákonníka požívať právnu ochranu.

Súd vo veci nariadil pojednávanie. Na pojednávaní navrhovateľ doplnil svoj návrh v tom, že žalovaná suma zodpovedá sume, pri ktorej neprichádza do úvahy premlčanie, že dodatok č. 1, urobený v roku 2013, bol vyhotovený v súlade s vôľou oboch účastníkov, že jeho uzavretie navrhol sám odporca s tým, že prvý dodatok č. 1 sa anuluje.

Na základe toho súd v zmysle § 118 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (O. s. p.) konštatoval nesporné skutočnosti, a ako jedinú spornú a právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie sporu konštatoval ústnu dohodu medzi navrhovateľom a odporcom, že odporca späťne doplatí navrhovateľovi nájomné za obdobie od 1.9.2008, k čomu nemala ani jedna strana výhrady. Pri tomto konštatovaní súd vychádzal zo skutočnosti, že existujú dva odlišné dodatky č. 1, pričom z dodatku podpísaného koncom roka 2013 nevyplýva, že sa ním ruší, mení alebo nahrádza dodatok č. 1 uzavretý v roku 2008.

Z tvrdení strán a vykonaných listinných dôkazov bol nesporný tento skutkový stav:

Dňa 6.11.2006 navrhovateľ ako prenajímateľ a odporca ako nájomca uzavreli v zmysle § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka písomnú zmluvu o nájme, predmetom ktorej bolo miesto na streche obilného sila pre umiestnenie všesmerovej antény a uzamykateľnej skrine za účelom šírenia rádiového prenosu dát. Zmluvu uzavreli na dobu od 1.1.2007 do 31.12.2009.

Dňa 6.11.2006 odporca ako poskytovateľ a navrhovateľ ako užívateľ uzavreli podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách písomnú zmluvu o pripojení č. 474, predmetom ktorej bol prístup do siete internet - balík Biznis 1024 za cenu 1,- Sk.

Dňa 11.8.2008 strany uzavreli písomný dodatok č. 1 k zmluve o nájme, podľa ktorého s účinnosťou od 1.9.2008 je výška nájomného 1,- Sk / mesiac, nájomné bude fakturované jedenkrát ročne, vždy k 1. dňu fakturačného obdobia, pričom prvá faktúra bude vystavená k 1.9.2008 a ďalšia k 1.1. príslušného roka.

Dňa 12.8.2008 strany uzavreli zmluvu o poskytovaní služieb, podľa ktorej sa odporca ako poskytovateľ zaviazal zabezpečovať navrhovateľovi od 1.9.2008 administráciu a servis PC siete a výpočtovej techniky (hardwaru a softwaru) za mesačný paušál 1,- Sk.

Za obdobie od januára 2008 do augusta 2008 navrhovateľ fakturoval odporcovi nájomné vo výške 3.192,80 Sk mesačne, za obdobie po 1.9.2008 navrhovateľ fakturoval odporcovi a odporca platil len symbolické sumy.

V období od 5.11.2013 do 12.12.2013 odporca e-mailom komunikoval so spoločnosťou KALIENT s.r.o., pričom sa odvolával aj na telefonické rozhovory s konateľom navrhovateľa. V rámci toho dňa 2.12.2013 odporca zaslal spoločnosti KALIENT s.r.o. aj navrhovateľovi e-mail, v ktorom im oznámil kontakty (mená, telefónne čísla) a uviedol, že dohoda s navrhovateľom je taká, že nedôjde k postúpeniu práv z existujúcej zmluvy, ale navrhovateľ uzavrie novú zmluvu s KALIENT s.r.o., a následne, po splnení finančných záväzkov spoločnosti KALIENT voči odporcovi, dôjde dohodou k ukončeniu

existujúcej zmluvy medzi navrhovateľom a odporcom k dátumu, odkedy bude účinná nová zmluva medzi navrhovateľom a KALIAN s.r.o.

Za tohto stavu musel navrhovateľ pre úspech v spore preukázať ústnu dohodu s odporcom, podľa ktorej mu odporca spätne doplatí nájomné za obdobie od 1.9.2008.

Túto skutočnosť navrhovateľ v konaní nepreukázal. Navrhovateľovi sa nepodarilo preukázať dohodu strán, že dodatok podpísaný v roku 2013 mal nahradiť alebo zmeniť pôvodný dodatok, a že odporca je na jeho základe povinný doplatiť navrhovateľovi nájomné, a to napriek tomu, že v období od 1.9.2008 si poskytovali vzájomné plnenia a účtovali si len symbolické ceny.

Konateľ navrhovateľa vo výsluchu síce uviedol, že sa s konateľom odporcu dohodli na zaplatení takého nájomného, ktoré vyplýva z dodatku podpísaného v roku 2013, konateľ odporcu to však poprel a uviedol, že o doplatení nájomného spolu vôbec ani nehovorili, keďže ako kompenzáciu poskytoval navrhovateľovi telekomunikačné služby.

Pri rokovaní konateľov bola čiastočne prítomná iba svedkyňa C.. N. Y., dlhoročná zamestnankyňa navrhovateľa. Táto vo svojej výpovedi uviedla, že priamo na rokovaní, teda pri dojednávaní podmienok zmluvy, nebola prítomná. Zavolali ju až neskôr len kvôli tomu, že je potrebné opraviť dodatok zmluvy, v ktorom sa menila suma. Dodatok najskôr napísala ako č. 2, konateľ odporcu jej povedal, aby ho napísala ako dodatok č. 1, že to bude namiesto dodatku, čo bol uzatvorený pôvodne ako dodatok č. 1. Na doplňujúcu otázku, aby opísala, ako jej konateľ odporcu zadal napísať zmenu dodatku už uviedla, že si nepamätá.

Súd mal za to, že ani na základe svedeckej výpovede nebola dohoda medzi stranami preukázaná. Z toho čo svedkyňa uviedla vyplynulo, že konatelia skutočne rokovali len sami dvaja.

Pri hodnotení dôkazov súd v zmysle § 132 O. s. p. hodnotil každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky aj vo vzájomnej súvislosti. Súd mal za dôveryhodné a presvedčivé tvrdenie odporcu, že za daných skutkových okolností nemal žiadny dôvod čokoľvek doplácať navrhovateľovi. Aj všetky listinné dôkazy nasvedčovali tomu, že dodatok č. 1, podpísaný v roku 2013, bol vyhotovený v súvislosti s prechodom nájmu na KALIAN s.r.o. a nemal nahradiť pôvodný dodatok.

Podľa § 266 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, (1) prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy. (2) V prípadoch, keď prejav vôle nemožno vyložiť podľa odseku 1, vykladá sa prejav vôle podľa významu, ktorý by mu spravidla prikladala osoba v postavení osoby, ktorej bol prejav vôle určený. Výrazy používané v obchodnom styku sa vykladajú podľa významu, ktorý sa im spravidla v tomto styku prikladá. (3) Pri výklade vôle podľa odsekov 1 a 2 sa vezme náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, včítane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strán, pokiaľ to pripúšťa povaha vecí.

Z rozhodnutí súdov (sp. zn. IV. ÚS 328/2014-22, 4 Obo 66/2002, 10Cb/14/2003 - OS Bratislava IV), na ktoré poukazoval navrhovateľ, vyplýva v súvislosti s citovaným § 266 v podstate ten záver, že ak je text písomnej zmluvy jednoznačný a nepripúšťa rôznych výkladov prejav vôle, nie je dôvod vykonávať dokazovanie na výklad prejavu vôle konajúcich osôb, lebo to nakoniec nič nemôže zmeniť na samotnom texte zmluvy a výkladom právneho úkonu nemožno meniť jeho obsah vyplývajúci z textu zmluvy.

S týmto sa dá len súhlasiť, snáď len s tým doplnením, že dokazovanie sa môže vykonávať len na preukázanie skutočností, teda toho čo sa stalo, a nie na zisťovanie toho, čo si kto myslel pri podpísaní zmluvy. Na predmetný spor sa táto argumentácia a judikáty ale nedali použiť, nakoľko je tu iný skutkový stav. V predmetnom spore neexistuje len jeden dodatok č. 1, ale dva s rovnakým dátumom a s rôznym textom. Hoci obidva dodatky majú jednoznačný a jasný text, nemôžu platiť obidva. Nemôže súčasne

platiť, že odporca zaplatí nájomné vo výške 9.000,- Sk mesačne a že zaplatí nájomné vo výške 1,- Sk mesačne. Najmä s týmto faktom sa bolo potrebné pri rozhodnutí sporu vysporiadať, nie s výkladom právneho úkonu.

Bolo nesporné, že dodatok č. 1 s nájomným 9.000,- Sk mesačne, účastníci podpísali až koncom roka 2013, napriek tomu na ňom uviedli dátum 11.8.2008. Už táto samotná skutočnosť svedčí o tom, že obe strany len niečo predstierali, že tento právny úkon robili len tzv. naoko (§ 41a Občianskeho zákonníka). Inak by v ňom predsa uviedli dátum, kedy ho skutočne podpísali a uviedli by, aký má ich nová dohoda dopad na dodatok uzatvorený v roku 2008 a ako sa navzájom vysporiadajú. Obaja účastníci konania sú dlhé roky podnikatelia, preto si určite museli byť vedomí tejto skutočnosti, ktorá v konečnom dôsledku znamená, že dodatok podpísaný v roku 2013 nie je vážnym prejavom ich vôle a odporca na jeho základe nie je povinný niečo platiť. Navrhovateľ sa za týchto okolností nemohol ani domnievať, že mu je odporca povinný niečo doplatiť.

Dodatok č. 1 podpísaný v roku 2013 nie je teda platný právny úkon. Účastníci žiadny iný úkon nezastierali, nechceli v skutočnosti urobiť medzi sebou žiadny iný úkon. Dodatok mal zrejme slúžiť len ako doklad pri obchodných rokovaniach so spoločnosťou KALIAN s.r.o., ktorá mala záujem prevziať práva a povinnosti zo zmluvy o nájme. O tom nakoniec svedčí aj čestné vyhlásenie konateľa tejto spoločnosti. Ďalšie podrobnosti tohto obchodu však neboli pre rozhodnutie sporu významné, preto súd už nepripustil ďalšie dokazovanie svedeckou výpoveďou konateľa tejto spoločnosti.

Na základe uvedeného súd návrh v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Návrh bol zamietnutý, odporca mal v konaní plný úspech. Súd mu preto priznal náhradu účelných trov konania za súdny poplatok za odpor vo výške 963,50 eur a za právne zastúpenie vo výške 1.577,06 eur, za štyri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, účasť na dvoch pojednávaní) po 320,34 eur a za režijný paušál 2x 8,04 eur, 2x 8,39 eur, plus 20% DPH vo výške 262,84 eur, všetko podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov konania za písomné podanie protistrane - výzva na späťvzatie zo dňa 20.6.2014, nakoľko tento úkon nebol preukázaný. Okrem toho bol tento úkon právnej služby zjavne neúčelný, preto nemôže ísť na ťarchu protistrany.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť trovy konania k rukám právneho zástupcu odporcu súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O. s. p.).

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 O. s. p. možno odôvodniť len tým, že a) v

konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.